

Un jove que ha d'aprendre a mullar-se

Verónica Sánchez va rebre el premi Carlemany de foment de la lectura que atorga un jurat format per joves adolescents

♦♦♦♦♦ J.N.

El protagonista de *Coses que no podem evitar*, últim premi Carlemany, és un jove de disset anys que treu bones notes, té èxit amb les noies, és la nineta dels ulls de la mare, es porta molt bé amb la germana i cada nit mira, abans d'anar a dormir, la pel·lícula *Into the wild*, on un jove ho deixa tot per anar fins a les muntanyes nevades d'Alaska i s'instal·la en un autobús abandonat, aïllat de la resta del món, decidit a aprendre a ser feliç. "Al principi el meu personatge té una visió massa intel·lectualitzada de la vida –explica Verónica Sánchez Orpella, autora del llibre–. Quan decideix acompanyar el seu pare en un viatge de cinc mesos que comença a Rússia, continua per Mongòlia, la Xina, el Tibet i acaba al Nepal, al principi veu els països a través dels llibres que llegeix, de les pel·lícules que li agraden i de la música que escolta. Creu que pot repetir la renúncia extrema del protagonista d'*Into the wild*... Però el que ell ha de fer és trobar el sentit al seu propi viatge, i d'aquesta manera trobarà el seu lloc a la vida". L'argument de la primera novel·la de Sánchez Orpella, professora de literatura a l'Aula Escola Europea, s'emmarca en la tradició del *Bildungsroman* –novel·la d'aprenentatge– i ho fa a través d'una veu narrativa en segona persona, que descriu les situacions que viu el noi i les impressions que en treu, però també a través dels correus i missatges que li envien l'Helena –amb qui està embolicat–, l'Ari –la noia de qui s'ha enamorat poc abans de marxar–, la mare i la germana.

"Vaig triar la segona persona per convidar els lectors a posar-se en la mateixa tessitura que el protagonista –reconeix–. Era una construcció narrativa difícil i no volia que sonés gaire agressiva". L'autora se'n surt. El ritme de la novel·la no decau en gairebé cap tram, ni abans del viatge –aconsegueix transmetre la boi-

COSES QUE NO PODEM EVITAR
VERÓNICA SÁNCHEZ ORPELLA
COLUMNA
240 PÀG. / 18 €

FRANCESC MELCION

rosa vida de l'institut – ni tampoc durant el periple asiàtic del pare i el fill. "Vaig començar a escriure *Coses que no podem evitar* quan jo mateixa viatjava per l'Àsia entre el 2011 i el 2012 –recorda–. Vaig trigar gairebé dos anys a acabar el llibre". ¿Des del primer moment el personatge principal havia de ser un noi? "Sí. Ho vaig triar perquè volia posar distància entre el protagonista i jo –diu–. No m'interessa gaire el que hi ha d'autobiogràfic en la literatura. El que jo volia era explicar una història bonica, que s'aguantés, tenint molta cura pel llenguatge".

L'autora reconeix que la novel·la li ha servit per "endreçar" la seva pròpia adolescència. N'ha tret una ficció *crossover* –que pot ser llegida tant per adolescents com per adults– i la pregunta principal que s'ha fet és la mateixa que transmet al personatge i que alhora beu d'*Into the wild*: la felicitat només és real quan és compartida?"

Llegint Dostoievski, escoltant Bon Iver i Herman Düne o sent perseguit imaginàriament pel nan de *Twin Peaks*, el noi de la novel·la ha "d'aprendre a mullar-se, a agafar les regnes de la seva pròpia vida". ♦♦

Un fill.
Un misteri.
Molts secrets.
La novel·la més
corprenedora
de l'autor
d'*Una madre*.